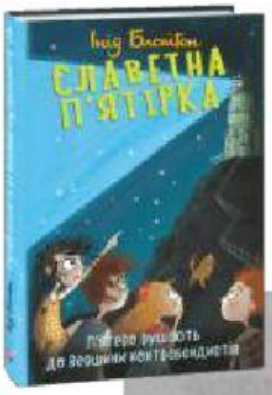

Розділ 10

Розділ 10
ТІММІ ЗДІЙМАЄ ГАЛАС

Наступного дня, коли хлопці розповіли дівчатам про нічну пригоду, ті дуже розхвилювалися.

— Господи Боже мій! — вигукнула Енн, широко розплющивши очі від подиву. — І хто б це міг сигналити? І куди потім подівся? Отак собі пішов до кімнати Блока, коли той спав там!

— Усе це дуже дивно, — сказала Джорджа. — Шкода, що ви не гукнули мене та Енн.

— Не було коли... і вночі ми не змогли б узяти з собою Тіммі. Він би накинувся на сигнальника, — зауважив Дік.

— Чоловік, мабуть, сигналив контрабандистам, — задумливо мовив Джуліан. — Дайте-но мені подумати... ймовірно, вони припливли з Франції на кораблі, підійшли ближче до маршів, дочекалися сигналу, що на березі чисто, й пішли відомою їм стежкою через марші. Люди мали ліхтарики, аби не збочити зі стежки й не впасти у болото. Зрозуміло, хтось чекав на доправлений контрабандний крам. І цей хтось стояв на краю болота перед самим пагорбом.

— Але хто це був? — мовив Дік. — Це не міг бути пан Барлінґ, відомий, як каже Смоляний, тутешній контрабандист. Це не він, бо сигналили з нашого дому, а не з його! Усе це дуже загадково.

LIVEWORKSHEETS

— Ну, ми постараємося розкрити таємницю, — сказала Джорджа. — У вашому домі, без відома твого батька, Смоляний, відбуваються дивні речі. Ми будемо до всього придивлятися й спробуємо до всього дійти своїм розумом.

Діти снідали самі й обговорювали нічну пригоду. Блок прийшов подивитися, чи не час прибирати зі столу. Енн його не помітила.

— А яку контрабанду перевозить пан Барлінґ? — запитала вона Смоляного.

Він тут же щосили штурхнув її ногою в щиколотку, й Енн сторопіла від болю і подиву.

— Ти чого... — почала була вона й одержала іще сильніший штурханець. Тільки тепер дівчинка помітила Блока. — Але він же глухий! — вигукнула вона. — Він же нічого не чує!

Блок почав прибирати зі столу з непроникним виразом на обличчі. Смоляний сердито подивився на Енн. Вона була засмучена і зла, але мовчала й тільки потирала вдарену кісточку. Щойно Блок вийшов з кімнати, Енн заповзялася на Смоляного.

— Ти негідник! Так мене вдарив! Чому я маю мовчати у присутності Блока? Адже він глухий! — розчервонілася Енн.

— Я знаю, що Блока вважають глухим. І, гадаю, він справді глухий. Але на його обличчі майнув дивний вираз, коли ти спитала, яку контрабанду пан Барлінґ перевозить, ніби він почув твоє запитання й здивувався.

— Тобі здалося! — роздратовано зауважила Енн, продовжуючи розтирати кісточку. — І щоб більше не штурхав мене так боляче. Достатньо було злегка штовх-

LIVEWORKSHEETS

нути мене під столом ногою. Я не говоритиму в присутності Блока, якщо ти так хочеш, але кожному зрозуміло, що він глухий як пень!

— Авжеж, він глухий! — підтримав її Дік. — Я вчора випадково впустив тарілку у нього за спиною, і вона розбилася на друзки, якщо ви пригадуєте. А він навіть не смикнувся, бо, якби чув, якось зреагував би.

— Однаково, глухий Блок чи ні, я йому анітрохи не довіряю! — сказав Смоляний. — У мене є підозра, що він може читати по губах абощо. Глухі вміють це робити.

Відтак діти рушили вигулювати Тіммі. Пес уже звик до того, що його закривають у кошелі й спускають у колодязь. Тепер він охоче застрибував у кошіль, щойно його відкривали, й вмощувався в ньому.

Того ранку вони знову зустріли Блока, який з великим інтересом придивлявся до собаки. Він, схоже, збагнув, що це той самий пес, якого він уже бачив з дітьми.

— Оно Блок, — тихо попередив Джуліан. — Цього разу не женіть Тіммі. Удамо, ніби це приблудний пес, який щоранку нас зустрічає.

Тож діти дозволили Тіммі спокійно бігати навколо них, і коли Блок наблизився, вони кивнули йому й удали, що кудись поспішають. Але той їх зупинив.

— Схоже, пес із вами подружився, — мовив він своїм дивним монотонним голосом.

— О так! Він тепер щоранку гуляє з нами, — ввічливо відповів Джуліан. — Він, мабуть, вважає нас своїми господарями. Еге ж, гарний друзяка?

Блок пильно подивився на Тіммі, який почав гарчати.

LIVEWORKSHEETS

— Тільки не здумайте притягти його додому, — попередив Блок. — Якщо ви це зробите, пан Ленуар вб'є його.

Джуліан побачив, як обличчя Джорджі на очах червоніє від люті. Він поквапно мовив:

— А навіщо нам тягти його додому? Не кажіть дурниць!

Блок, одначе, ніби не розчув. Він зло зиркнув на Тіммі й пішов далі, час від часу озираючись на дитячий гурт.

— Огидний тип! — сказала Джорджа з гнівом. — І як лише у нього язик повертається казати таке?

Повернувшись із прогулянки до кімнати Мерібел, діти витягли Тіммі з ями й випустили з кошеля.

— Як завжди, відведемо його до потаємного ходу, — сказала Джорджа. — Покладу йому там сухе печиво. Я приберегла за сніданком таке, яке він любить: велике і хрустке.

Вона попрямувала до дверей, але щойно зібралася їх відімкнути й відвести пса в сусідню кімнату Смоляного, як пес тихо загарчав.

Джорджа одразу відсмикнула руку від дверей і подивилася на Тіммі. Той наїжачився, шерсть на загривку настовбурчилась: пес уп'явся очима у двері. Джорджа застережно піднесла палець до губів і прошепотіла:

— Там хтось є. Тіммі це знає: винюхав. Нумо голосно розмовляти й удавати, ніби ми бавимося. А я тим часом заштовхаю Тіма до великої шафи, де лежить шнурова драбина.

Діти почали голосно перемовлятися, поки Джорджа квапливо відтягла Тіммі в шафу, поплескала його, даючи зрозуміти, що треба принишкнути, й зачинила шафу.

LIVEWORKSHEETS

— Я роздаю! — гучно сказав Джуліан і взяв з комода карти для снепу. — Минулого разу виграв ти, Діку. А цього разу виграю я!

Він швидко роздав. Діти, продовжуючи голосно теревенити, почали гру в снеп. Вони раз у раз кричали «снеп!», удаючи, ніби їм неймовірно весело. Підслуховувач під дверима нізащо не здогадався б, що це — удавання.

Джорджа уважно спостерігала за дверима й бачила, як ручка поволі повертається. Хтось намагався нечутно відчинити двері й зненацька увійти. Але двері були замкнені!

Незабаром підслуховувач зрозумів, що двері замкнені, й ручка так само поволі повернулася на місце. Потім запанувала тиша. Більше — ні звука. Годі було зрозуміти, чи там іще хтось є.

Але Тіммі зможе це з'ясувати! Зробивши знак, щоб діти продовжували галасувати й реготати, Джорджа випустила пса з шафи. Пес підбіг до дверей і зупинився, чуйно принюхуючись. Потім обернувся й подивився на Джорджу, вихляючи хвостом.

— Усе гаразд, — повідомила Джорджа іншим. — Там нікого. Тіммі знає напевно. Краще мерщій відвести його до твоєї кімнати, Смоляний, доки нікого нема. І хто ж це, на твою думку, нишпорив там?

— Гадаю, це Блок, — сказав Смоляний.

Він відімкнув двері й визирнув назовні. У коридорі — нікого. Смоляний навшпиньки підкрався до дверей в кінці коридора й визирнув і в ті двері. Тоді помахав рукою Джорджі, що пса можна вести до його кімнати.

Незабаром Тім був у безпеці в таємному проході й хрумав улюблене печиво. Він цілком освоївся з новим

LIVEWORKSHEETS

трибом життя й не заперечував проти нього. Він обстежив свій потайний хід і всі його відгалуження. У цьому лабіринті він тепер почувався як удома!

— Тепер ходімо обідати, — сказав Дік. — А ти, Енн... не кажи дурниць у присутності жахливого Блока, якщо він і справді читає по губах.

— Зрозуміло, не буду! — відповіла обурена Енн. — Я б і раніше рота не розкривала, якби знала, що він читає по губах. І якщо це так, то він дуже розумний.

Невдовзі діти вже сиділи за обіднім столом. Блок чекав, аби подавати на стіл. У Сери був вихідний. Він подав їм суп і вийшов з кімнати.

Раптом вражені й наполохані діти почули гучний гавкіт Тіммі! Вони навіть здригнулися.

— Слухайте! Це Тіммі! — вигукнув Джуліан. — Він, мабуть, десь поблизу, у потайному коридорі. Якось дивно звучить його гавкіт — приглушений і ніби здаля. Але ж кожний може здогадатися, що це собачий гавкіт!

— При Блокові — ні слова! — сказав Смоляний. — Ні звуку! Якщо Тіммі знов загавкає, удамо, наче не чуємо. І чого це він розгавкався?

— Він зазвичай так гавкає, коли збуджений і чомусь радіє, — зауважила Джорджа. — Напевно, ганяє за щуром. Тім завжди шаліє, коли бачить щура або кролика. Ось знову! Сподіваюся, він швидко вполює щура й заспокоїться.

Цієї миті повернувся Блок. Тіммі саме припинив гавкати. Але через одну-дві секунди знову почувся його приглушений гавкіт: «Гав, гав, гав!»

Джуліан уважно стежив за Блоком. Той мовчки подав друге, пильно позираючи на дітей, немов намагався побачити вираз їхніх облич або що вони скажуть.

LIVEWORKSHEETS

— Сьогодні був чудовий суп! — життєрадісно мовив Джуліан, дивлячись на друзів. — Мушу сказати, Сера — чудова куховарка!

— Як на мене, її імбирні булочки просто смакота, — підхопила Енн. — Особливо коли вони гарячі, просто з пічки!

— Гав, гав! — почувся голос Тіммі десь навіддалі.

— Твоя матуся пече божественний фруктовий пиріг, кращого я ніколи не їв, — звернувся Дік до Джорджі, бажаючи, щоб Тім замовк. — Цікаво, як там справи в Киріні і чи взялися вже за лагодження даху?

— Гав! — сказав Тім, схоже весело женучись за щуром по іншому відгалуженню коридора.

Блок обслужив дітей і мовчки зник. Джуліан підійшов до дверей, аби переконатися, що він справді пішов, а не стоїть під дверима.

— Сподіваюся, що Блок і справді глухий як пень! — мовив він. — Ладен заприсягтися, що помітив здивування в його холодних оченятах, коли Тім загавкав.

— Ну, якщо він і справді чує Тима, у що я не вірю, — зауважила Джорджа, — то можна собі уявити його здивування, коли він побачив, що ми розмовляємо, не звертаючи уваги на собачий гавкіт!

Решта захихотіли. Вони слухали на всі вуха, чи не йде Блок. Перегодом діти почули кроки й почали збирати порожні тарілки для нього.

Відчинилися двері класної кімнати. Але увійшов не Блок. Це був пан Ленуар! Він з'явився, посміхаючись, як завше, й уважно подивився на здивованих дітей.

— Овва! Тож обід вам сподобався, і ви, як чемні діти, усе гарненько впорали! — Він дратував дітей своєю ма-

LIVEWORKSHEETS

нерою розмовляти з ними, як з малятами. — У вас до Блока зауважень немає?

— Усе добре, спасибі! — відповів Джуліан, ввічливо підводячись. — Ми чудово бавимо час. А Сера — просто чарівна кухарка!

— О, це добре, це добре! — сказав пан Ленуар.

Діти нетерпляче чекали, коли ж він піде. Вони боялися, що Тім знову загавкає. Але пан Ленуар, схоже, нікуди не поспішав.

І тут Тіммі знову загавкав!

— Гав! Гав! Гав!

1. Діти сумніваються, що Блок глухий ТАК НІ
2. Блок погрожує, що він уб'є Тіммі ТАК НІ
3. Тіммі повідомив дітей про підслуховувача ТАК НІ
4. Джуліан змусив усіх грати в снеп від нудьги ТАК НІ
5. Тіммі подобається полювати на щурів ТАК НІ

LIVEWORKSHEETS